

CANDIDATS A LA PRESIDÈNCIA.

Albert Rivera, Mariano Rajoy, Pedro Sánchez i Pablo Iglesias.

→ dans ocupi el tercer lloc, a tot estirar. Si la seva formació aconseguís el *sorpasso* i superés el PSOE instal·lant-se com a segona força, la cosa canviaria com un mitjó.

“Una altra cosa –alerta Müller– és si el PP té al voltant d’uns 110 escons. En aquest cas, si Ciutadans queda segon, intentarà fer un Govern de coalició. En el cas improbable que Ciutadans aconseguís un resultat molt fort –uns vuitanta– i el PP no passés de 110, la idea de Rivera seria un *sorpasso* en tota regla i fins i tot ser president del Govern en una coalició PP i Ciutadans. Però portant Rivera la batuta. Pràcticament l’operació que va intentar fer Esperanza Aguirre a Madrid quan va oferir a Carmona que fos alcalde. Això seria com una victòria de Ciutadans, de fet, i repeteixo que em sembla prou improbable”.

Però sobre l’ambició de Rivera ningú no en dubta. Tot i que Pau Marí-Klose veu una altra alternativa: “Si queden davant del PSOE tindran la temptació de fer un Govern de coalició amb el PSOE buscant una repartició de poder igualitari amb els socialistes o ser investits en segona ronda si el PP no aconseguís majoria (això sempre que sumin amb el PSOE, que no està clar que sumin, és clar)”.

Sobre l’operació Menina, la possibilitat d’un Govern del PP presidit per

Soraya Sáez de Santamaria, Müller no la considera descartable: “Amb un PP amb menys de 135 escons la retirada de Mariano Rajoy és perfectament factible. Seria una derrota descomunal i Rajoy se n’hauria d’anar cap a casa seva, i donar pas a altres persones. I, per a Ciutadans, Soraya és prou més acceptable: vegeu l’article de Garitano de novembre de 2014 en el *Financial Times*, en el qual demanava a Rajoy que s’apartés per fer front al desafiament català”. Tot i això, Müller creu que Rivera no acceptaria una vice-presidència: “Jo a Albert Rivera no el veig de vice-president de Soraya. Però sí que veig Soraya de presidenta i Garicano de vice-president econòmic. I Albert Rivera sense entrar en el Govern, com a figura de partit que es manté a fora. Això seria molt interessant”.

Pablo Iglesias i el PSOE

Les opcions d’un Govern de coalició de socialistes i Podemos queden encara més enfosquides per les actuals enquestes, però la demoscòpia aquest cop sembla més voluble –i, per tant, menys fiable– que mai. Müller creu que Rajoy es tornarà a empipar amb els resultats de Ciutadans: “A les últimes eleccions municipals, Rajoy estava veient els resultats i va baixar molt empenyat dient ‘Ciutadans no ha donat la talla’, sobretot perquè no els havia anat prou

bé a Madrid per arribar a acords. Em fa la impressió que això pot tornar a passar el 20 de desembre. Després d’aquesta inflació demoscòpica que hem vist, el 20D Ciutadans no donarà la talla. A Rivera se’l veu francament esgotat. Porta un any de campanya continu. I se’l veu amb el pes psicològic de ser el favorit en les enquestes del cap de setmana i això es nota: no va estar brillant en l’últim debat a quatre d’Atresmedia. Se’l veu cansat”.

Els governs de coalició de PSOE i Podemos només arribaran si els socialistes fan figa: “Sánchez ha pogut formar Govern en diversos llocs gràcies a suports puntuals de Podemos. Si el PSOE s’enfonsa Podem tindrà un paper protagonista. Sembla que el PSOE va malament a les enquestes i tendeix a anar a pitjor i això fa més gran Pablo Iglesias, que ha moderat el seu discurs fins a defensar coses molt acceptables”.

Müller opina que l’oferta de Pablo Iglesias d’un referèndum per donar sortida a la qüestió catalana és intel·ligent i li pot fer guanyar posicions: “Amb la defensa del referèndum Iglesias pretén endur-se el vot de l’esquerra que podria donar suport a una reforma constitucional, el vot de l’esquerra no rupturista, diguem-ne: la que preferiria no saltar-se la llei. I és una oferta eficaç si pensem en el bloqueig que hi ha ara a Catalunya. Ofereix la possibilitat d’influir en el Govern d’Espanya. Ho està oferint directament. És una oferta molt hàbil”.

El periodista no confia en la fermesa de Podemos (“La flexibilitat d’aquesta gent és tan màgica que poden arribar a acords amb tots”, diu Müller) però reconeix que els judicis emesos sobre el debat electoral d’Atresmedia auguren bons resultats per a aquesta formació: “Iglesias ha tornat a recuperar un gran capital que al començament el distingia: el perdó popular. Ha guanyat el debat a quatre a pesar de ser el que va ficar la pota més vegades. Però és cert que l’ha guanyat. I ha tornat a entrar en aquesta fase i això li portarà uns resultats més bons dels que han assenyalat els sondejos.” •